

מ"ת 5859/11/14 - מדינת ישראל נגד עלי גריפאת

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

מ"ת 5859-11-14 מדינת ישראל נ' גריפאת(אסיר)
בפני השופט אבישי קאופמן
מבקשים מדינת ישראל
נגד
משיבים עלי גריפאת

החלטה

בפניי בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

בכתב האישום שהוגש נגדו, מיוחסות למשיב עבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה כשרישונו אינו תקף ועבירה נלווית של נהיגה בלא ביטוח.

סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), הוא הקובע את מסגרת הדיון בבקשה מעין זו. לפי הוראות הסעיף ניתן להורות על מעצרו של נאשם, עד תום ההליך המשפטי נגדו מכמה עילות, אשר הרלוונטיות לענייננו היא קיום **חשש שהנאשם יסכן את בטחון הציבור אם לא יעצר**. עוד קובע הסעיף מספר סייגים והם קיום **ראיות לכאורה** לאשמתו של המשיב, והיעדר אפשרות "להשיג את מטרת המעצר בדרך של **שחרור בערובה ותנאי שחרור**, שפגיעתם בחירותו של הנאשם, פחותה".

השאלה הראשונה, אפוא, שיש לבחון היא שאלת קיומן של ראיות לכאורה. המשיב לא חלק על נהיגתו את המשאית ביום 16.11, אלא שטען בפניי שלא ידע אודות הפסילה וכי הוא מחזיק ברשיון זמני תקף. דברים דומים אמר המשיב בחקירתו במשטרה. כאשר עומת המשיב על ידי עם העובדה כי הוא נפסל מנהיגה בנוכחות, ובנוכחות סנגורו - שאינו זה המייצגו בהליך הנוכחי - בידי בית המשפט בפתח תקווה, טען שלא הבין כי הוטלה עליו פסילה. התרשמתי כי המשיב מיתממם ומשנה גרסתו לפי השאלה המופנית אליו והעבודות המוצגות בפניו. מכל מקום, בוודאי שקיימות ראיות לכאורה כנגדו, שכן אין מחלוקת שנהג ברכב וכי הוטלה עליו פסילת רשיון בנוכחותו. הטענה כי לא הבין את דבר הפסילה הינה טענת הגנה רחוקה, שאינה פוגעת בחוזק הראיות נגדו בשלב זה.

מדוחות השוטרים עולה כי המשיב אף לא ציית לאור עצור שניתן לו והמשיך בנסיעה עד אשר אחד מהם השיג אותו בנסיעה על קטנוע ועצר אותו. עבירה זו משום מה לא מיוחסת למשיב בכתב האישום, אולם היא מוסיפה חומרה לנסיבות.

באשר לשאלת המסוכנות, אין חולק כי ככל שמדובר בעבירות תעבורה, אין למהר ולהורות על מעצר של נאשם עד תום ההליכים נגדו, אולם העבירה המיוחסת לנאשם אינה עבירת תעבורה גרידא.

כבר נקבע לא אחת, כי נהיגה בזמן פסילה מהווה סתירת לחי וקריאת תיגר על שלטון החוק, שכן המשיב מגלה בהתנהגותו שהוא אינו מכבד את החלטת בית המשפט לפסול את רשיונו או החלטת רשות הרישוי שלא לחדש את רשיונו. זאת ועוד, מתברר כי לחובת המשיב לא פחות מ - 202 הרשעות קודמות(!), ומעל ראשו מרחף עונש מאסר מותנה לתקופה של שבעה חודשים, אשר אף הוא לא הרתיע את המשיב מלנהוג למרות האיסור שהוטל עליו.

עיון בגליון הרשעותיו של המשיב מגלה כי לחובתו עבירה קודמת של נהיגה בזמן פסילה משנת 2006, עבירות חוזרות של נהיגה בלא רשיון תקף, נהיגה ברכב שרישיונו אינו תקף או ניתנה עליו הודעת איסור שימוש ועבירות חוזרות של נהיגה ברכב לא תקין. אכן עבירות רבות של המשיב קשורות בהובלת מטען, אולם אינני מקבל שמדובר ב"עבירות טכניות" בלבד כנטען, ולחובתו אף הרשעה באחריות לתאונת דרכים.

ניתן לקבל הצטברות מספר גדול יחסית של עבירות מטען לנהג מקצועי, אולם כמות של 202 עבירות הינה יוצאת דופן ומעידה על זלזול בוטה בכללי ההתנהגות בכביש וכללי הבטיחות, מה גם שכאמור למשיב גם עבירות מהותיות חוזרות של נהיגה בלא רשיון תקף ונהיגה ברכב שהשימוש בו נאסר בידי בוחן תנועה, וזאת אם אתעלם בשלב זה מעבירה הקודמת של נהיגה בפסילה שבוצעה לפני זמן רב יחסית.

כמו כן, דומה כי בתקופה האחרונה קיימת מגמה של החמרת הגישה כלפי עברייני תעבורה והמעצר נקבע כ"דרך התמודדות חיונית והכרחית למלחמה בנגע הנהיגה הפרועה והמסוכנת". ראו לעניין זה לדוגמא בש"פ 9701/96 אלטסד נ' מדינת ישראל, בש"פ 20309/07 מוסא כרישאת נ' מדינת ישראל.

בנסיבות אלה סבורני כי מתקיימת דרישת המסוכנות המקימה עילת מעצר. מי שצבר מספר כה גדול של עבירות, והוא ממשיך ונוהג ברכבו על אף היעדר רשיון נהיגה תקף, על אף פסילה שהוטלה עליו, על מאסר מותנה ממושך המרחף מעל לראשו, וכשהוא מתעלם מאות שניתן לו בידי שוטר, מגלה כאמור זלזול בחוק, בכללי התעבורה ובבטחון הציבור.

התנהגותו של המשיב, לרבות היעדר קבלת האחריות למעשיו, תוך טענות שונות בדבר רשיון תקף או הכחשת הפסילה, במשטרה ובבית המשפט, מגלות כי מדובר במי שלא ניתן לתת בו אמון, ובנסיבות אלה, אינני סבור כי החלופה שהוצעה בידי הסנגור הינה חלופה ראויה. גם לו הייתה מוצעת חלופה "רצינית" יותר מערבות עצמית וערבות צד ג' דומה כי בנסיבות, לאור התנהגות המשיב, מן הראוי היה לבחון אותה באמצעות שירות המבחן, וסבורני כי הדברים נכונים על אחת כמה וכמה כאשר לא הוצעה בשלב זה חלופה ראויה.

אשר על כן, בטרם מתן החלטה סופית בבקשה, אני מורה על הפניית המשיב לשירות המבחן לקבלת תסקיר מעצר בעניינו ובחינת חלופות שיבטיחו את שלום הציבור אם ישוחרר.

הסנגור ידאג להמצאת ההחלטה לשירות המבחן עוד היום לשם זירוז קבלת התסקיר.

התסקיר יוגש ככל הניתן עד יום 7.12.

המשך הדיון בבקשה נקבע ליום 8.12 בשעה 9.

המשיב יובא באמצעות שב"ס.

ניתנה היום, 18 נובמבר 2014, במעמד המשיב, בא-כוחו עו"ד מזאריב וב"כ המבקשת עו"ד שושו.